

РЕШЕНИЕ

№ 2082

гр. София, 16.04.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав,
в публично заседание на 27.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **13752** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващи от АПК.

Образувано е по жалба на А. Б. Б. от [населено място] по повод на наложена принудителна административна мярка „принудително задържане с техническо средство тип скоба на ППС“ на жалбоподателката на 22.11.2019г. С жалбата се иска отмяна на наложената мярка, като се сочи, че същата е нищожна, тъй като на касовата бележка бил посочен друг номер на автомобил, а не нейният, с оглед което нямало яснота кой е задържаният от движение автомобил. Евентуално, сочи, че ПАМ е материално незаконосъобразна, по всички предвидени от АПК критерии – материален закон, процедурни правила и цел на закона. Не оспорва, че е паркирала автомобила на [улица]Х. Д.”, като е изпратила съобщение за априране в зелена зона и е върнато такова от центъра за градска мобилност. В 12.34 часа лицето получило СМС, че на автомобила е поставена скоба, тъй като неправилно е паркиран в синя зона. Соци, че лицата които са се явили при автомобила от страна на ответинка не са се легитимирали като работещи там, отделно навежда твърдения за несъразмерност на наложената глоба. Делото е постъпило в съда чрез органа, който в съпроводително писмо изразява становище за неоснователност на жалбата и претендира адвокатско възнаграждение.

В проведеното съдебно заседание жалбоподателката се явява лично.Поддържат

жалбата, депозира подробни писмени бележки, искат възстановяване на направените по делото разноски.

Ответникът Контрольор автомобилен транспорт, той и шофьор, сектор „Принудително задържане“ при Център за градска мобилност К. Н., се явява лично и чрез процесуален представител оспорва жалбата.

От фактическа и правна страна.

Не се спори и се установява от фактите по делото, че на 22.11.2019г. Жалбоподателката е паркирала собствения си лек автомобил марка “К.”, модел “Р.”, цвят “бял” с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място], на [улица]в близост до [улица]и е заплатила паркиране в зелена зона, за което е получила потвърдително съобщение. Не се оспорва от страните, а и от приетите по делото писмени доказателства се установява, че на същия ден около 14 минути след изпращане на съобщението от ЦГМ е изпратено ново, с което е уведомена жалбоподателката, че поради неправилно паркиране на автомобила - предвид, че е паркирала в синя зона, а е изпратила СМС за зелена зона.

При установяване на последното, служители на ЦГМ, в частност – ответникът е наложил принудителната мярка, за което лицето е уведомено чрез СМС и съобщение, залепено на автомобила, която се изразява във фактическо поставяне на средство „скоба“ за блокиране на автомобила. След установяване на този факт и заплащане на съответната такса от 30 лева, автомобилът е освободен.

При тези обстоятелства, съдът приема, че мярката е законосъобразна.

По направените конкретни възражения, съдът съобрази следното:

На първо място, както бе посочено, предмет на оспорване е самото фактическо блокиране на автомобила. Липсва неяснота относно автомобила, собствеността му, както и относно факта, че именно настоящата жалбоподателка е уведомена своевременно за наложената мярка, вкл. и чрез СМС.

Налице е компетентност на наложилия мярката служител и настоящ ответник, за което не се спори.

Спазена е процедурата, като е приложен един от възможните методи – поставяне на блокиращо устройство тип „скоба“, които правомощия за регламентирани в чл. 124 от НОДТОСО и т.2-9 от Заповед No COA18-РД-95-454/03.08.2018г. на Кмета на СО. Следва да се отбележи, че именно това е мярката, която предписва цитираната заповед при установените факти, като сочената в жалбата друга и по-тежка мярка е предписана в т. 10 от Заповедта и предвижда, че след изтичане на работното време, при престояване на принудително задържано ППС, без заплащане на таксата от собственика му, същото следва да бъде принудително преместване. В настоящият случай не е налице такова поведение на водача, респ. не са възникнали предпоставки за процедура по т. 10 от Заповедта.

Обхватът на различните зони за паркиране в С. е определен в НОДТСО и Заповед NoCOA-18-РД-95-690/31.10.2018г. и приложение No1 към нея. Установява се, че при навлизане в улицата, на която е бил паркиран автомобилът е налице указателна табела за наличие на зонирание, както и ред за заплащане на таксите за това. Мярката е и съответна на целта на закона, защото принудителното задържане на автомобила е способ за санкциониране на допуснатото паркиране без заплащане на дължимата такса.

При този изход на спора, жалбоподателката следва да понесе направените и претендирани от насрещната страна разноски.

С тези мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Б. Б. от [населено място] по повод на наложена принудителна административна мярка „принудително задържане с техническо средство тип скоба на ППС“ на жалбоподателката на 22.11.2019г.

ОСЪЖДА А. Б. Б. в полза на Б. Г. Б., на длъжност „контрольор автомобилен транспорт, той и шофьор“ в Център за градска мобилност ЕАД, С. сумата от 360 /триста и шестдесет/ лева.

Решението е окончателно.

СЪДИЯ: